

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי י"ב באדר ב תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

קידושין - י"א

1. מדוע לדעת בן בג בג בשפחה לא שייך חשש סימפון שישנו באשה?

- א. משום מומין שבגלוי אין לחשוש, שהרי רואה אותה.
- ב. משום מומין שבסתרי אין לחשוש, שהרי כלפי מלאכה אין זה מפריע.
- ג. משום נמצא גנב או קוביוסטוס - זה הפסד של הקונה ואינו יכול לבטל המקח, כיון שסתם עבד הוא גנב.
- ד. משום 'לסטים מזויין או נכתב למלכות' יש להם קול ובוודאי הסכים.

2. מה הנפק"מ אם הטעם שאסרו חכמים על ארוסה לאכול בתרומה משום סימפון, או משום שמא תאכיל?

- א. אם קיבל על עצמו מראש את כל המומין, משום מומין אין לחוש.
- ב. מסר האב את בתו לשלוחי הבעל, שמא תשקה אין לחוש.
- ג. הלך שליח האב עמהם.

3. מה הטעם שלבית שמאי אשה מתקדשת בדינר?

- א. רבי זירא - שכן אשה מקפדת על עצמה ואין מתקדשת בפחות מדינר.
- טען אביו - א"כ בנותיו של ר' ינאי שמקפידות על עצמן ואינם מתקדשות בפחות מתרבא דדינרי, אם פשטה ידה להתקדש בדינר לא יועיל? ענה ר' זירא - אם גילתה דעתה שמסכימה יועיל אפילו פרוטה, ורק כשקידשה בלילה או שמינתה שליח אינה מקודשת.
- ב. רב יוסף - סברו כרב אסי שכל כסף האמור בתורה - כסף צורי העשוי מכסף טהור, ושל דבריהם - כסף מדינה שהוא שמינית כסף צורי. ובהמשך [סוף הדף] יובא דעות נוספות בביאור טעמים של בית שמאי.

4. בענין הכלל שכל כסף האמור בתורה הוא כסף צורי, מאלו מקומות הקשו שאע"פ שנאמר בתורה 'כסף' מצינו שאין בהם שיעור ממון של כסף צורי?

- א. טענה לחייב שבועת מודה במקצת: שתי כסף, וההודאה: שוה פרוטה, ומשמע שהפסוק 'כסף או כלים' לא בא לפרש בדיוק את השיעור ממון. ונדחה - דווקא שתי כסף משום שהוקש לכלים שמדובר בשנים, וכן הוקש 'ומה כסף דבר חשוב, אף כלים דבר חשוב' [לאפוקי טענה על 2 מחטים].
- ב. ממעשר שמצינו מחלוקת בענין בהפורט סלע ממעות מעשר שני, ומשמע שאע"פ שנאמר בתורה כסף שייך שיפריש פרוטות. ונדחה - במעשר שני יש לימוד מיוחד 'כסף הכסף' ריבה.
- ג. בהקדש פסק שמואל, הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל. ונדחה - גם בהקדש לומדים גזירה שוה כסף כסף ממעשר.
- ד. בקידושי אשה, האם נאמר שרב אסי סבר דלא כבית הלל שניתן לקדש בפרוטה ובשוה פרוטה. לפיכך הגמרא מבארת את הכלל באופן שונה - כל כסף קצוב האמור בתורה - כסף צורי, ושל דבריהם - כסף מדינה. ואע"פ שכבר שנינו - 5 סלעים של בן, 30 של עבד, 50 של אונס ושל מפתה, 100 של מוציא שם רע - כולם בשקל הקודש במנה צורי, הוצרך רב אסי לומר את הכלל משום ההמשך ש'של דבריהם כסף מדינה'.

5. היכן מצינו תשלום כסף שהוא דרבנן?

תוקע לחבירו נותן לו סלע, ולא הכוונה ל4 זוזים אלא לחצי זוז, שאנשים קוראים לו איסר - סלע.

6. אלו דעות נוספות לבאר טעמים של בית שמאי?

- א. רבי שמעון בן לקיש - כשיטת חזקיה 'הפדה', מלמד, שמגרעת מפדיונה ויוצאה. ואם נאמר שנותן לה רק פרוטה מה שייך לגרע מפרוטה. ואין לומר שכוונת התורה שכשקנאה בדינר יגרע וכשקנאה בפרוטה לא יגרע, כיון שכמו שלא יוכל לקנות אמה עבריה שאינה ראויה ליעוד [כגון קרובתו], כך לא יוכל לקנות אמה שאינה ראויה לגרעון. וקידושי אשה נלמדים מאמה עבריה שאף הם בדינר. וכיון שהוציאה מפרוטה העמידה על שיעור חשוב של דינר.
- ב. רבא - כדי שלא יהיו בנות ישראל הפקר.